

vangung bestuurders, herroeping vergunning). Het beroep schorst de beslissing en haar bekendmaking, tenzij de CBFA, bij ernstig gevaar voor de betalingsdienstgebruikers, haar beslissing uitvoerbaar heeft verklaard niettegenstaande elk beroep.

Tot slot voert de wet de mogelijkheid in om vanaf 1 april 2010 vorderingen tot staking in te stellen bij de voorzitter van de rechtbank van koophandel teneinde het bestaan vast te stellen en de staking te laten bevelen van een zelfs onder het strafrecht vallende daad waarbij de wet van 10 december 2009 over de betalingsdiensten of van een van haar uitvoeringsbesluiten wordt overtreden.

FINANCIËEL RECHT

Witwasreglementering

Wet van 18 januari 2010 tot wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, en het Wetboek van Vennootschappen (BS 26 januari 2010, geen bijzondere datum van inwerkingtreding)

De wet van 18 januari 2010 strekt er toe de richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme om te zetten naar Belgisch recht. Hiertoe worden een aantal wijzigingen aangebracht aan de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, alsmede aan het Wetboek van Vennootschappen.

De richtlijn 2005/60/EG heeft de richtlijn 91/308/EEG van 10 juni 1991 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld opgeheven en een regeling uitgewerkt teneinde de Europese normen in overeenstemming te brengen met diverse aanbevelingen van de Financiële Actiegroep tegen het Witwassen van Geld (FAG). De richtlijn 2005/60/EG wordt daarnaast aangevuld met de uitvoeringsmaatregelen opgenomen in de richtlijn 2006/70/EG van de Commissie van 1 augustus 2006 tot vaststelling van uitvoeringsmaatregelen van de richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de definitie van politiek prominente personen en wat betreft de technische criteria voor vereenvoudigde klantenonderzoeksprocedures en voor vrijstellingen op grond van occasionele of zeer beperkte financiële activiteiten.

Een groot aantal van de aanbevelingen van de FAG (die nu in de richtlijn zijn opgenomen) waren reeds in het Belgisch recht opgenomen door de wet van 12 januari 2004 tot wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld. Gezien de richtlijn 2005/60/EG verdere modaliteiten vastlegt voor de toepassing van de in de richtlijn opgenomen aanbevelingen was een bijkomende aanpassing van de Belgische regeling noodzakelijk. De wet van 18 januari 2010 voert daarnaast een aantal aanpassingen door teneinde het wettelijk kader volledig conform te maken aan bepaalde aanbevelingen geformuleerd in het kader van de evaluatie van het Belgische stelsel ter bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme die in juni 2005 door FAG werd uitgevoerd om na te gaan of het stelsel conform is aan de FAG-aanbevelingen en om de doeltreffendheid ervan te toetsen.

Een groot deel van de wijzigingen aan de wet van 11 januari 1993 heeft betrekking op de klantenonderzoeksvereisten die de wet oplegt aan de privésector (invoering van meer gedetailleerde bepalingen over de identificatie van de cliënt en de uiteindelijke begunstigde en over de verificatie van hun identiteit; omzetting van bepaalde door de richtlijn 2005/60/EG voorziene modaliteiten betreffende de risicogeoriënteerde benadering waarbij ten aanzien van het cliënteel is voorzien in een aantal versoepelde en in een aantal strengere klantenonderzoeksvereisten; voorwaarden waaronder een beroep mag worden gedaan op een derde zaakaanbrenger om de klantenonderzoeksvereisten toe te passen; verscherpte klantenonderzoeksmaatregelen voor politiek prominente personen, ...).

Bepaalde verplichtingen die momenteel enkel voor de financiële sector gelden, worden uitgebreid tot de niet-financiële beroepen als bedoeld in de wet van 11 januari 1993. Het gaat om de verplichting om een schriftelijk verslag op te stellen wanneer ongebruikelijke verrichtingen of handelingen worden vastgesteld, en om interne controleprocedures in te stellen om de verrichtingen en handelingen op te sporen die mogelijk verband houden met het witwassen van geld of de financiering van terrorisme.

Tot slot voert de wet van 18 januari 2010 een artikel 515*bis* in het Wetboek van Vennootschappen in, dat een transparantieplichting inhoudt voor personen die stemrechtverlenende effecten verwerven van een andere naamloze vennootschap dan bedoeld in de artikelen 514 en 515 van het Wetboek van Vennootschappen die aandelen aan toonder of gedematerialiseerde aandelen heeft uitgegeven, indien de stemrechten verbonden aan die

effecten 25% of meer bereiken van het totaal der stemrechten op het ogenblik van de verrichting.

BANK- EN KREDIETWEZEN

Betalingsinstellingen – Eigen vermogen – Solvabiliteitsvereisten

Koninklijk besluit van 5 februari 2010 tot goedkeuring van het reglement van de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen op het eigen vermogen van de betalingsinstellingen (BS 15 februari 2010)

Overeenkomstig artikel 17 van de wet van 21 december 2009 betreffende het statuut van de betalingsinstellingen, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en de toegang tot betalingssystemen, is een betalingsinstelling onder meer onderworpen aan de bedrijfsuitoefeningsvoorwaarde volgens welke het eigen vermogen van een dergelijke instelling op geen enkel moment mag dalen onder het bedrag van het aanvangskapitaal zoals vastgesteld door artikel 11 van voormelde wet. Voormeld artikel 17 geeft aan de CBFA de bevoegdheid om overeenkomstig de bepalingen van de richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van richtlijn 97/EG, bij reglement de verplichtingen inzake solvabiliteit die door alle betalingsinstellingen of per categorie van betalingsinstellingen moeten nageleefd worden, te bepalen. Het reglement kan voorzien in verschillende methodes om de na te leven solvabiliteitsverplichtingen te berekenen. Tevens is de CBFA gemachtigd om te bepalen welke methode van toepassing is op een of meerdere betalingsinstellingen of categorieën van betalingsinstellingen. Betreffende betalingsinstellingen die samen met andere betalingsinstellingen of gereguleerde ondernemingen deel uitmaken van een groep, moet de CBFA maatregelen nemen om het meervoudig gebruik van eigen vermogen binnen de groep te vermijden. De CBFA kan nader bepalen volgens welke methodes het meervoudig gebruik van eigen vermogen berekend wordt. De CBFA kan aanvullende maatregelen nemen in het geval van een betalingsinstelling die rechtstreeks of onrechtstreeks andere werkzaamheden dan betalingsdiensten verricht als bedoeld in artikel 21, wanneer deze andere werkzaamheden afbreuk doen of dreigen te doen aan de financiële soliditeit van de betalingsinstelling.

Op grond van voormelde bevoegdheidsdelegatie werd door de CBFA het reglement van 19 januari 2010 op het eigen vermogen van de betalingsinstellingen opgesteld dat door het koninklijk besluit van 5 februari 2010 wordt goedgekeurd. Het reglement geeft aan welke de bestanddelen zijn van het eigen vermogen van betalingsinstellingen en de methodes die gehanteerd kunnen worden om de solvabiliteitsvereisten te berekenen waaraan het eigen vermogen steeds minstens gelijk moet zijn. De CBFA zal, na overleg te hebben gepleegd met de betrokken betalingsinstelling, bepalen welke methode door die betalingsinstelling mag worden toegepast. Volgens het reglement kan de CBFA, op basis van een evaluatie van de risicobeheersingsprocessen, het verzamelen en vastleggen van de risicoverliesgegevens en het interne controlesysteem van de betalingsinstelling, vereisen dat de betalingsinstelling een eigen vermogen aanhoudt dat tot 20% hoger ligt dan in principe vereist, dan wel de betalingsinstelling een eigenvermogen toe te staan dat 20% lager ligt.

Het koninklijk besluit en het reglement zijn in werking getreden op 31 maart 2010.

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Algemeen – Vereffeningsinstellingen – Auditcomité

Koninklijk besluit van 27 januari 2010 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 september 2005 houdende het statuut van de vereffeningsinstellingen en de met vereffeningsinstellingen gelijkgestelde instellingen (BS 8 februari 2010)

Het koninklijk besluit van 27 januari 2010, genomen op grond van artikel 23, § 2, 2°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, wijzigt het koninklijk besluit van 26 september 2005 houdende het statuut van de vereffeningsinstellingen en de met vereffeningsinstellingen gelijkgestelde instellingen, teneinde voor deze instellingen de verplichting in te voeren om een auditcomité op te richten binnen hun wettelijk bestuursorgaan.

Een gelijkaardige verplichting werd reeds bij wet van 17 december 2008 inzonderheid tot oprichting van een auditcomité in de genoteerde vennootschappen en de financiële ondernemingen opgelegd aan de kredietinstellingen, de verzekeringsondernemingen, de beheervenootschappen van instellingen voor collectieve belegging, de beleggingsondernemingen en de vennootschap-